

BESZÉLGETÉS KÖRÖSI MÁTÉVAL

Női terekben

BARTAL DÓRA

SZANI, TINA ÉS EMESE. HÁROM KÜLÖNBÖZŐ HÁTTÉRBŐL ÉRKEZŐ, ÉRETSÉGIRE KÉSZÜLŐ LÁNY ÉS EGY DIPLOMAFILMET FORGATÓ RENDEZŐ. A RÓLUK SZÓLÓ DOKUMENTUMFILM, A DÍVÁK ELÉRHETŐ AZ HBO-N.

• *A film eleji narrációban elhangzik, nem is választhattál volna könnyebb témát, mint hogy követed ezt a három lányt. Miről szól ez a mondat?*

Talán ez csak egy dramaturgiai fogás, a vélt nézői elvárásra reflektál, hogy a film első ránézésre mindössze három 20 éves lány leérettségizéséről szól és nem egy súlyos társadalmi problémakörrel: miért kellene, hogy érdekeljen ez engem? A felszínről indulunk, de ahogy egyre többet tudunk meg a lányokról, kiderülnek a nehézségeik.

• *A Fel nőttek című vizsgafilmekben a te hangodon halljuk anyukád történetét, ahogy a közös életetekről beszél. Szerinted még mindig különlegesnek számít, ha egy férfi rendező női szereplőt helyez a középpontba? A Dívákban akkor is a vélt néző elvárásoknak próbáltad az elejét venni, amikor pár megnyilvánulásban jelzed a nemek közti különbségeket?*

A személyes életemben nem érzem idegennek magam női terekben, három féltestvérem hasonló életkorban lévő lány, természetes pozíció volt, hogy nagytesóként mozog

az alanyaim között. Persze, amikor néztük a felvételeket, felfedeztük ennek a furaságait, például, amikor szépítkezés közben filmeztem őket. Meg amikor arról beszélnek, hogy a szüleik azt hitték, hogy velem járnak, vagy amikor nem ismerem fel a sminkeszközöket. De nagyon erőteljesen nem próbáltuk kihegyezni erre a filmet. Sokkal fontosabb volt tisztázni a rendezői szerepemet. Workshopokon kaptunk visszajelzéseket, ezeket Láng Alexandra vágóval folyamatosan értelmeztük, és rájöttünk, hogy egy dolog hiányzik a filmből: az én jelenlétem. Sok ötletünk volt, végül mesélői szerepbe kerültem és a rotoszkópos animáció illetve a legjobban a játékos coming of age történethez. Egyszer lefoszlik rólam az animáció, ami fordulópontot jelez. Addig nincs húsba vágó tétje a forgatásnak, de ott óriási felelősségem volt, hogy mit kezdek a helyzettel, hiszen nem csak alkotóként voltam jelen, hanem mint barát is.

Körösi Máté: *• A film gerincét videónaplós felvételek alkotják, ezek az átlagos dokumentumfilmes rendezői hoz-*

záféréseken túlmennek, hiszen így a szereplők magánszférájába kerülsz, de azért is érdekesek, mert egy YouTube vloghoz hasonlóan megalkothatják az identitásukat, de a videókkal nem ők, hanem egy másik személy rendelkezik.

A dramaturggal, Gelléri Palival találtuk ki, hogy minden nap küldhetnének egy rövid videós bejelentkezést, hogy mi ez alapján tudjuk továbbgörgöztetni a forgatást, és ha úgy alakul, akár felhasználhatjuk majd a filmben is. Hamar kiderült, hogy ez nekik is hasznos terápiás folyamat, reflektálhattak a napi történésekre. Reagáltak egymás videóira, és néha én is kérdeztem, de ezek a videók nem sikerültek olyan jól, szóval ezt gyorsan elvettem. A forgatás során ezt a helyzetet tudták legjobban kontrollálni, ők döntötték el, mit mutatnak magukból, milyen háttér előtt, mit mondanak. Igen, kiadták a kezükből és én teljesen más kontextusba tehettem a kész filmben a videókat, de biztosítottam őket arról, hogy semmi nem fog a filmben bekerülni, ha ők azt nem akarják, nem szerettem volna visszaélni a bizalmukkal. A vlog-kultúra miatt nagyon erős kameratudatosságuk van, tudják, hogyan szokás ilyenkor viselkedni, de néha tovább forgott a kamera, így kijöttek őszinte pillanatok és a magukról kreált kép mögé lehetett látni.

• *A választást leszámítva kissé apolitikus a film, a szociális ellátórendszeren kívül nem igazán mutat be más közeget. Hogy jutottál erre a döntésre?*

Az elején hiányosságnak láttam, hogy a közeget nem dolgoztam fel jobban, viszont most már szeretem, hogy elmosódva jelenik meg a társadalmi háttér, csak annyiban, ahogy a lányokat érinti. Az én szubjektív szűrőmon keresztül készült a film, de a lányok világát mutatja be, őket pedig kevésbé érdekli a politika. A választás sem a politikai aspektusa miatt fontos, inkább azért, mert szimbolikus jelentőségű eseménye a felnőtte válásnak. Az foglalkoztat, melyek azok az ismeretanyagok, történések, amiktől valakit felnőttnek tartunk. Ezzel a kérdéssel zárul a film, egyáltalán képesek vagyunk-e felnőni, hiszen a lányoknak és nekem is egészen mást jelent ez a fogalom. Biztos vagyok benne, hogy a későbbiekben sem téma- vagy problémaorientált filmet fogok készíteni, hanem egyéni életutakat szeretnék majd követni. •

